ହଜାରା ସିଂହ ଗିଲ୍

ବନାମ

ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ

(ଏ. କେ. ସରକାର୍, ଏମ୍. ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା ଏବଂ ଜେ. ସି. ଶାହା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ଅପରାଧିକ ବିଚାରଣ - ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆବେଦନ - ଗମ୍ଭୀର ଅଭିଯୋଗ - ଜବାବରେ କୌଣସି ଶପଥ ପତ୍ର ନାହିଁ - ନ୍ୟାୟାଳୟର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ - ଦଣ୍ଡ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1898 (1898 *ର ଅଧିନିୟମ* 5), *ଧାରା* 527

ଯେତେବେଳେ ଅପରାଧିକ ମାମଲାର ସ୍ଥାନାନ୍ତର ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶପଥପତ୍ରରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗମ୍ଭୀର ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥାଏ ଯାହାକୁ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରୂପେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିନଥାନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଏହି ଅଦାଲତକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଶପଥପତ୍ର ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ପ୍ରକାରର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ, କୌଣସି ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ଅଭିଯୋଗର ସମର୍ଥନରେ ଅଦାଲତ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସାଧାରଣତଃ, ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷର ଶପଥ ପତ୍ର ଉପରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷ ଜବାବରେ ଶପଥ ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ନକରନ୍ତି, ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷର ଶପଥ ପତ୍ର ଅବିବାଦୀୟ ରହିଥାଏ ।

ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲା ଭଳି, ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ଶପଥ ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ଦାଏର କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଇଁ ଅନୁମାନ କରିବା ସମ୍ଭବ ଯେ ସେ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ଅନୁମାନ କରନ୍ତି ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ମାମଲାରେ ନ୍ୟାୟ ପାଇବେ ନାହିଁ, ଏହି ମାମଲାକୁ ରାଜ୍ୟ ବାହାରକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ହେବ ବୋଲି ନ୍ୟାୟର ହିତ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ।

ମୂଳ ଅଧିକାରିତା : ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 9/1963 ।

କାରାଗାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 52 ଅଧୀନରେ, ଅମୃତସରର, ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କର ଅଦାଲତରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 1963 ର 33/3 ଏବଂ 33/4 ଗୁଡ଼ିକର ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ବାହାରେ ଏକ ସକ୍ଷମ ଅଦାଲତକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣ ପାଇଁ, ଦଣ୍ଡ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 527 ଅଧୀନରେ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ *ଜି. ଏସ୍. ଭୋହରା* ଏବଂ *ହରବଂଶ ସିଂହ* ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ *ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟର ଉପ ଆଡଭୋକେଟ୍-ଜେନେରାଲ୍, ଏଲ୍. ଡି. କୌଶଲ* ଏବଂ *ପି. ଡି. ମେନନ* ।

ମେ 10,1963 । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ହିଦାୟତୁଲ୍ଲାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା - କାରାଗାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 52 ଅଧୀନରେ ଦୁଇଟି ଅପରାଧିକ ମାମଲାର, (ସଂଖ୍ୟା 1963 ର 33/3 ଏବଂ 33/4), ଯାହା ଅମୃତସରର ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ, ଶ୍ରୀ ଶାନ୍ତ ସିଂହଙ୍କ ଅଦାଲତରେ ବିଚାରାଧୀନ, ସ୍ଥାନାନ୍ତର ପାଇଁ ଜଣେ ହଜାରା ସିଂ ଗିଲ୍ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଏକ ଆବେଦନ ଅଟେ । ଆବେଦନକାରୀ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଫଏସଲା ପାଇଁ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ବାହାରକୁ ଏହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଉ । ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱୀକୃତ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ, ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା: ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା

ଆବେଦନକାରୀ ଅମୃତସର ଜିଲ୍ଲାର ରଟୋକେ ଗ୍ରାମର ବାସିନ୍ଦା ଅଟନ୍ତି । ଗତ ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନରେ ସେ ରାଜ୍ୟର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଭିଣୋଇ ଏସ୍. ହରଦୀପ ସିଂହଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ପଞ୍ଜାବ ବିଧାନସଭାର ସଦସ୍ୟ ଭାବେ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଥିଲେ । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପୁଅ ଏସ୍. ସୁରିନ୍ଦର ସିଂହ କୈରୋଁ ଏବଂ ଅମୃତସରରେ ବରିଷ୍ଠ ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକ୍ଷକ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ଥିବା ଏସ୍. ରଣଜିତ ସିଂହ ଗ୍ରେୱାଲଙ୍କର, ବିବାହିତା ଭଉଣୀମାନେ ଅଛନ୍ତି । ଏସ୍. ସୁରିନ୍ଦର ସିଂହଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁର ଏସ୍. ମୁକୁନ୍ଦ ସିଂହ ବିସ୍ତୃତ ଜମିର ମାଲିକ ଥିଲେ । କୌଣସି ପୁରୁଷ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ବିନା ଏସ୍. ମୁକୁନ୍ଦ ସିଂହ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଭୂସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରତିପାଲ୍ୟ ଅଧିକରଣ ଅଧୀନକୁ ଆସିଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରତିପାଲ୍ୟ ଅଧିକରଣରୁ କିଛି ଜମି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ମେ, 1960 ରେ, 'ପଞ୍ଜାବୀ ସୁବା' ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଆନ୍ଦୋଳନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତାର ଉପଧାରା 411/414 ଅଧୀନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 107/151 ଅଧୀନରେ ଏକ ବିବୃତ୍ତି ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏକ ପରୱାନା ମଧ୍ୟ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତିପ୍ରେରଣ ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ପଚରାଉଚରା ପାଇଁ ଅଟକ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ଏକ ମାମଲାରେ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଅଫିମ ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ପିତା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଛଅ

ଜଣଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 107/151 ଅଧୀନରେ 26-1-1961 ରେ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅଦାଲତରେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ସେମାନଙ୍କୁ ଖଲାସ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇ ବର୍ଷ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କାଏମ ରଖିଥିଲେ । କାରାଗାର ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ଏକ ମାମଲାରେ ସେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଛଅ ମାସର ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲେ, ଯେଉଁ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଦଣ୍ଡାଦେଶଗୁଡିକ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ଚାଲିବ । ଯେଉଁ ଦୁଇଟି ମାମଲାରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରାଯାଇଛି ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ବିଚାରାଧୀନ ରହିଛି ଏବଂ ସେଗୁଡିକୁ ଅମୃତସର ଜେଲ ଅଧୀକ୍ଷକ, ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କୁ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଅଦାଲତ ଏସ୍. ମୋହନ ସିଂହ ତୁରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଏକ ଆବେଦନକୁ ପଞ୍ଜାବରୁ ସାହାରନପୁରକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରିଥିଲେ ।

ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଶପଥ ପତ୍ର ରେ ଯାହାକୁ ସିଧା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇନାହିଁ କିମ୍ବା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇନାହିଁ ତାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶପଥ ପତ୍ର ରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ନିମ୍ନଲିଖିତ ତଥ୍ୟ ଅଟେ: ବିଧାନସଭାକୁ ନିର୍ବାଚିତ ହେବା ପରେ, ସେ କୌଣସି ବୈଠକରେ ଯୋଗ ଦେଇପାରିନଥିଲେ କାରଣ ତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ଜେଲରେ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଏହା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ପଞ୍ଜାବୀ ସୁବାର ମୁଖ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସମର୍ଥିତ ସାଧ ସଙ୍ଗତ ମଣ୍ଡଳୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅକାଳୀ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଏହି ଅପରାଧିକ ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା, ତାଙ୍କଠାରୁ ତଥା ତାଙ୍କ ପିତା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଛଅ ଜଣଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଏକ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଜାମିନ ରାଶି ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଏତେ ବଡ଼ ଜାମିନ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିନଥିଲା, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଦାଲତରେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇନଥିଲା, ତାଙ୍କ ପିତା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଚାରି ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜେଲ ଭୋଗୁ ଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଜେଲରେ ରହିଥିଲେ । ଆହୁରି, ବକେୟା ଭଡ଼ା ଏବଂ ବେଦଖଲ ନିମନ୍ତେ 12,500 ଟଙ୍କା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏସ୍. ମୁକୁନ୍ଦ ସିଂହଙ୍କ ବିଧବା ପତ୍ନୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ମକଦ୍ଦମାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଲିଖିତ ବିବୃତ୍ତିରେ, ସେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏସ୍. ମୁକୁନ୍ଦ ସିଂହ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିରେ, ଜମି ଉପରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ

ସୀମା ଲାଗୁ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ, ପ୍ରତିପାଳ୍ୟ ଅଧିକରଣକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ଜାରି ରଖାଯାଇଛି । ସେହି ମକଦ୍ଦମାରେ ଆବେଦନକାରୀ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଭଡ଼ା ବାବଦ ବକେୟା ଅର୍ଥ ଦେବାକୁ ପଡ଼େ, ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ଏସ୍. ସୁରରିନ୍ଦର ସିଂହ ଏବଂ ଏସ୍. ରଞ୍ଜିତ ସିଂହ ଗ୍ରେୱାଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଇଠ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚଳିତ କରିଛି । ଆହୁରି, ସେ ଜେଲରେ ଥିବା ସମୟରେ, ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1960 ରେ ପୋଲିସ୍ ବାହିନୀ ସହିତ ଏସ୍. ସୁରିନ୍ଦର ସିଂ ଜମିକୁ ଦଖଲକୁ ଆଣିଥିଲେ, ଏବଂ ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁକ ଦ୍ୱାରା ଧମକ ଦେବା ପାଇଁ ଏସ୍. ସୁରିନ୍ଦର ସିଂଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଅପରାଧିକ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିର ବିଫଳତା ଯୋଗୁଁ ଅଭିଯୋଗକୁ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେହେତୁ ସେ ଜେଲରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଏଥିରେ ଯୋଗ ଦେଇପାରିନଥିଲେ । ସେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ଜେଲ୍ ଅଧୀକ୍ଷକ ଜାଣିଶୁଣି ଏହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜେ ପରିଚାଳନା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କଠୋର ଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇପାରିବ, ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ତାଙ୍କୁ ଜେଲରେ ରଖିବା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଜମି, ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୁବିଧାରୁ ଦୂରରେ ରଖାଯାଇପାରିବ ।

ଏହି ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୋଗଗୁଡ଼ିକ, ଯାହା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇନାହିଁ କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇନାହିଁ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗମ୍ଭୀର ସ୍ୱଭାବର ଅଟେ, ଏବଂ ଜଣେ ଏହା ଆଶା କରିଥାଆନ୍ତା ଯେ ଅତି କମରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ବିଷୟର ଜବାବରେ ଏକ ଶପଥ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରାଯାଇପାରିଥାଆନ୍ତା, ଯେପରିକି, ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ଅତ୍ୟଧିକ ଜାମିନ ଚାହିଁଥିଲେ, କିମ୍ବା ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ମାମଲାରେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ଥିବାରୁ ଅପରାଧିକ ଅଭିଯୋଗ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ମାମଲାର ବିବରଣୀ ଗୁଡ଼ିକ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପରେ ଏହି ଅଭିଯୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇପାରିଥାଆନ୍ତା ନଚେତ୍ ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇପାରିଥାନ୍ତା । ଆହୁରି, ଯଦି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଅମୃତସରର ବରିଷ୍ଠ ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକ୍ଷକଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସେମାନଙ୍କ ସରକାରୀ ପଦବୀର ଫାଇଦା ଉଠାଇ ଅନୁଚିତ୍ ଆଚରଣ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଛି, ଅସତ୍ ଥିଲା, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶପଥ ପତ୍ରରେ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା ।

ସମ୍ପୃକ୍ତ ରାଜ୍ୟ, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକ୍ଷକଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅସ୍ୱୀକୃତିର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଶପଥ ପତ୍ରକୁ ଅନିଚ୍ଛା ସହ ଆମେ ଅନୁସରଣ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ପ୍ରକାରର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ, ଏହା ଜାଣିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ନ୍ୟାୟାଳୟ କୌଣସି ପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ଅଭିଯୋଗର ସମର୍ଥନରେ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସାଧାରଣତଃ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷର କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷର ଶପଥ ପତ୍ର ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷ ଜବାବରେ ଶପଥ ପତ୍ର ନଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷର ଶପଥ ପତ୍ର ଅବିବାଦୀୟ ରହିବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଆବେଦନକାରୀ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟରୁ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ସ୍ଥାନାନ୍ତର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ହେଉଛି ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀଙ୍କ ଠାରୁ ନ୍ୟାୟପାଳିକାର ପୃଥକୀକରଣ ହୋଇନଥିବାରୁ, ଦଣ୍ଡାଧିକରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରହିଛି ଏବଂ ସେ ରାଜ୍ୟର କୌଣସି ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ହାତରୁ ନ୍ୟାୟ ପାଇବେ ନାହିଁ । ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଏହି ପ୍ରକାରର ଅଭିଯୋଗକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା ଭାବିବା ଅସମ୍ଭବ ଯେ ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ଏପରି କୌଣସି ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ନାହାଁନ୍ତି ଯିଏ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଣାଯାଇଥିବା ଚାପରୁ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଯାଇପାରିବେ । ତେବେ, ପ୍ରଶ୍ନଟି ଏପରି ଜଣେ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମାମଲା ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାର ନୁହେଁ । ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ସେ ନ୍ୟାୟ ପାଇବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଆଶଙ୍କାକୁ ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ କି? ଆଇନର ପରିଚାଳନାରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଯେ ନ୍ୟାୟ କେବଳ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହା କରାଯାଇଥିବା ପରି ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉଥିବା ଉଚିତ୍ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, କେତେକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପକ୍ଷ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ ବିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଭିଯୋଗ ରହିଛି । ଦଣ୍ଡାଧିକରଣ ଉପରେ ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପକାଇବେ କି ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ଏପରି କରାଯାଏ, ତେବେ ଦଣ୍ଡାଧିକରଣ ଏପରି ଚାପକୁ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବେ କି ନାହିଁ, ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନର ପ୍ରସଙ୍ଗ ନୁହେଁ । ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ, ତାଙ୍କ ଶପଥ ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା, ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରୁ ଏହା ଅନୁମାନ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ଏହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ନ୍ୟାୟ ପାଇବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଏକ ଆଶଙ୍କାକୁ ସେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ଅନୁରୂପ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ପୂର୍ବରୁ ଏକ ଅବସରରେ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲାଗୁଡିକୁ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ବାହାରକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ଏହି

1963
ହଜାରା ସିଂହ ଗିଲ୍
ବନାମ
ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା

ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱିଧା କରିନଥିଲେ । ଆମ ମତରେ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲା ମଧ୍ୟ ଏପରି ଏକ ମାମଲା ଯେଉଁଥିରେ ନ୍ୟାୟର ସ୍ୱାର୍ଥ ଦାବି କରେ ଯେ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ବାହାରକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ଏହି ଦୁଇଟି ମାମଲାକୁ ସାହାରନପୁର ଜିଲ୍ଲାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯିବ ଏବଂ ସେଠାରେ ଜଣେ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯିବ, ଯିଏକି ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଫଏସଲା ପାଇଁ ସାହାରନପୁର ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ହେବେ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ